

1881-1884 г. Основната цел Безеншек и Попконстантинов показват в първата книжка: „Ще се пълни с научни и забавителни неща. Ние въобще ще гледаме що има или е имало занимателно по света, от близо и издалеко и върху това ще пишем.“ Съдържа поучителни разкази, научно-популярни четива и ребуси. Значителна част от статиите са преведени.

Попконстантинов е отговорен редактор на сп. „Стенографски вестник“ (1887-1893) и на други издания в тази област. Това списание съдържа статии по история на стенографията, уроци и сведения за дейността на Българското централно стенографическо дружество. Организиран е и разпространението му, за което свидетелстват запазените в личния му фонд петнадесет броя от 1887 г., с оригиналния печат на дружеството, предназначени за учители в софийската класическа гимназия, свещеници и студенти¹³.

Като един от първите и най-добри стенографи той публикува в наша и в чуждестранна преса теоретични и практични статии за историята на славянската стенография. Участва в конгреси на стенографите в Париж, Мюнхен и Прага. По този повод в цариградския в. „Зорница“ от 15 юли 1891 г. излиза неговият материал със заглавие „I-й конгрес на славянските стенографи в Прага“. В него дава информация за „бързописното изкуство“ на Габелсберговата система, приложена на чешки език още през 1844 г., за създадените осем стенографски дружества и изучаването на стенографията във всички чешки средни училища. А също и за главната цел на събора „за нареждане на един общ бързопис на славянски езикови основи, за да служи удачно тоя бързопис за народите на всеки славянски клон, а заедно с това и на цялото славянство“¹⁴.

Сътрудничи на сп. „Югославянски стенограф“¹⁵, което се издава първоначално от проф. Безеншек, а неговият първи „Кратък исторически очерк на стенографията“ е поместен във в. „Зорница“ през 1893 година¹⁶. За него проф. Безеншек пише в немското списание „Vurzechrifte blaffer“ следното: „Способният и трудолюбив телеграфист обикна скоро стенографията, записа се в първия от мене открит стенографически курс и стана измежду моите ученици един от най-способните. На стенографическия конгрес в Мюнхен през 1890 година е участвал заедно с мен. Тоже и на славянския стенографически конгрес в Прага през 1895 година. Той бе неуморно деятелен за интересите на стенографията“¹⁷.

Голямо признание за професионалните му постижения и авторитет е избирането му в Постоянното бюро на Събранието на българските журналисти и писатели през 1894 г. за ознаменуване на 50-годишния юбилей на българската журналистика. Председател на този голям форум е Марко Балабанов, а Попконстантинов